

ISSN : 2456-821X

புதிய அவையம்
PUTHIYA AVAIYAM

Peer-Reviewed

UGC Care Listed Journal (2023 onwards)

Sacred Heart Research Publication, Sacred Heart College, Tirupattur-635601, Tamilnadu, India

Volume : 07, Issue : 01/02 - March 2023

ஆழுமைத் திணையியல் நோக்கில் லஷ்மி சரவணகுமாரின் கானகன்

திரு. ச. சதிஷ்,
முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்),
தமிழாய்வுத்துறை,
அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக் கல்லூரி,
விழுப்புரம், தமிழ்நாடு.

நெறியாளர்
முனைவர் கோ.குணசேகர்
உதவிப்பேராசிரியர்
அறிஞர் அண்ணா அரசு கலைக் கல்லூரி,
விழுப்புரம், தமிழ்நாடு.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நவீன காலங்களில், விவசாயம் மற்றும் விலங்குகள் மேய்ச்சலுக்காக இடத்தை உருவாக்கவும், எரிபொருள் உற்பத்தி, மற்றும் கட்டுமானத்திற்காகவும் காடுகள் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. காடழிப்பு உலகெங்கிலும் உள்ள நிலப்பரப்புகளை பெரிதும் மாற்றியுள்ளது. சுமார் 2,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மேற்கு ஐரோப்பாவின் 80 சதவீதம் காடுகளாக இருந்தது; இன்று அந்த எண்ணிக்கை 34 சதவீதமாக உள்ளது. வட அமெரிக்காவில், கண்டத்தின் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள காடுகளில் பாதி 1600 முதல் 1870 வரை மரம் மற்றும் விவசாயத்திற்காக வெட்டப்பட்டது. கடந்த 4,000 ஆண்டுகளில் சீனா தனது பரந்த காடுகளை இழந்துவிட்டது, இப்போது அதில் 20 சதவீதத்திற்கும் அதிகமான காடுகள் உள்ளன. பூமியின் பெரும்பாலான விவசாய நிலங்கள் ஒரு காலத்தில் காடுகளாக இருந்தன. இப்படி நாம்

வாழ்வதற்குத் தேவையான புறச்சூழல் வேகமாக கெட்டழிந்து வருவது பற்றி மனிதர்கள் தற்போது சிந்திக்கத் துவங்கியுள்ளனர். இவ்வாறு சிந்திக்கத் துவங்கியதின் விளைவாக மனிதனும் இயற்கையின் ஓர் அங்கமே என்பதைப் புரிந்துகொள்ளத் துவங்கியுள்ளனர். சமூகத்தைப் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்களில் இயற்கைக்கு எந்த மாதிரியான இடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்ற நோக்கில் ஆராயத் தலைப்பட்டனர். இவ்வாறு ஆராய்வதன் மூலம் சூழலியல் சார்ந்த கருத்தாங்களை இன்றைய தலைமுறைக்கு கடத்திவிட முடியும் என்று சூழலியத் திறனாய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். இருபதாம் நூற்றாண்டில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் சூழலியத் திறனாய்வின் (Eco Criticism) ஒரு பகுதியாக விளங்கும் ஆழுமைத் திணையில் (Deep Ecology) வழியாக லஷ்மி சரவணகுமார் எழுதிய கானகன் நாவலை இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

திறவுச் சொற்கள்: ஆழுமைத் திணையியல், பழங்குடிகள், மனிதமையப் பார்வை, இயற்கைமைய நோக்கு.

முன்னுரை

இந்த பூமி எல்லா உயிர்களுக்கும் பொதுவானது. ஒரு புழுவிற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறதோ அதே உரிமைதான் மனிதனுக்கும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுகுறித்த புரிதல் இல்லாத மனிதன் தான் உயர்ந்தவன் என்று எண்ணியதன் விளைவு, அழிவை நோக்கி விரைவாகச் சென்று கொண்டிருக்கிறான். இதன் விளைவாக இயற்கையை முன்னிலைப்படுத்தும் படைப்புகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இயற்கை சார்ந்த படைப்புகளைச் சூழலியல் நோக்கில் ஆராய்வதும் தற்காலத் தேவையாக உள்ளது. இவ்வாறு ஆராய்வதன் மூலம் வருங்கால சந்ததியினருக்கு இயற்கை குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முடியும். அந்த வகையில் பளியர் இன வாழ்வியல் சார்ந்து லஷ்மி சரவணகுமார் எழுதிய கானகன் நாவலை ஆழுமைத் திணையியல் நோக்கில் ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பளியர் – அறிமுகம்

தென்னிந்தியாவின் மிகப்பழமையான சமூகங்களில் பளியர் சமூகமும் ஒன்று. திண்டுக்கல் மாவட்டம் கீழ்ப்பழனி மலை, மேல்பழனி மலை, ஏலக்காய் மலை, சிறுமலை, கோடைமலை, வருசநாட்டு மலை, பெரியாறு மலை, கேரளாவில் இடுக்கி மாவட்டம் ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களில் காட்டுப் பளியர், புதைப்பளியர் என்ற இரு வகையினர் உள்ளனர். தேன் சேகரிப்பதும் வேட்டையாடுவதும் இவர்களின் முக்கிய தொழில்களாகும். “கோடைக் காலத்தில் இயற்கையாக அமைந்துள்ள குகைகளிலும்

பாறைகளுக்கிடையேயான இடைவெளிகளிலும் வாழ்க்கை நடத்தும் இவர்கள், மழைக்காலத்தில் தரையில் கழிகளை நட்டு புல்லால் கூரைக் கொட்டகை அமைத்துத் தங்குவர். அதனடியில் வெப்பம் தருவதற்காகவும் காட்டு விலங்குகுகள் நெருங்காதிருப்பதற்காகவும் நெருப்பு மூட்டி எரித்த படி இருப்பர்”¹ என்று எட்கர் தர்ஸ்டன் பதிவு செய்துள்ளதாக குறிப்பிட்டுள்ளார் சுப்பிரமணி இரமேஷ்.

ஆழுமைத் திணையியல்

நார்வே நாட்டுத் தத்துவவாதி ஆர்னே நாஸ் (Arne Naess), அமெரிக்க சுற்றுச்சூழல் ஆர்வலர் ஜார்ஜ் செஷன்ஸ் (George Sessions) ஆகியோரால் முதன்முதலாக ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து எழுபத்தி இரண்டில் (1972) டீப் ஈக்காலஜி (Deep Ecology) என்னும் சொல் கையாளப்பட்டது. மனிதனை மையப்படுத்துகின்ற அல்லது மனிதனின் நலனை மையப்படுத்தகின்ற ஷேலோ ஈக்காலஜி (Shallow Ecology) என்னும் சொல்லுக்கு மாற்றாக டீப் ஈக்காலஜி (Deep Ecology) என்னும் சொல்லைக் கையாண்டுள்ளனர். தமிழில், டீப் ஈக்காலஜி என்னும் சொல்லை ஆழ்நிலை சூழலியல் என்றும், ஆழுமைத் திணையியல் என்றும் மொழிபெயர்த்துப் பயன்படுத்துகின்றனர். தமிழ்ச் சமூகம் திணை சார்ந்து இயற்கையைப் பகுத்துக் கூறியுள்ளதால் ஆழுமைத் திணையியல் என்ற சொல் பொருத்தமாக உள்ளது. மனிதனுக்குப் பயன்படுகிற இயற்கை, மனிதனுக்குப் பயன்படாத இயற்கை என்கிற தளத்திற்கு அப்பாற்பட்டு இயற்கையை அதன் உள்ளார்ந்த நிலையில் மதிப்பிடுகின்ற தன்மையே ஆழுமைத் திணையியல் ஆகும்.

“நமது உலகப்பார்வை, சிந்தனைமுறை, இடையீடு, செயல்பாடு ஆகிய அனைத்தும் மனிதனை மையமிட்டே (Anthropocentrism) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் வாழ்கின்ற இந்தப் புவியைப் பாதுகாக்க வேண்டுமானால் நம்முடைய பார்வை மனிதமையத் தளத்தில் இருந்து விலகி இயற்கை சார்ந்த தளத்திற்கு மாற வேண்டும்”²

“இயற்கை வளங்கள், பிற உயிர்கள் யாவும் சமமானவை. மனிதனைவிட மற்ற உயிர்கள் உயர்ந்தவை ஒன்றும் இல்லை என்பதாகும். இந்த ஆழமான பார்வை வழக்கமான சூழலியல் சிந்தனையாளர்களிடம் இல்லை. அவர்கள் வெறும் பொருளியல் சார்புடன் இயற்கை வளங்களை, பிற உயிர்களை, மரத்தை, காடுகளைப் பார்க்கின்றனர். அதைத் தாண்டி ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடையது என்று பார்க்கத் தவறுகின்றனர்”³

இயற்கையை அதன் சொந்த நலனுக்காக பாதுகாத்தலையே (Protecting nature for its own sake) ஆழுமைத் திணையியல் என்று கொள்ளலாம்.

ஆழுமைத் திணையியல் கொள்கைகள்

1. இப்பூமி மனித மற்றும் அல்மனித உயிர்களால் நிரம்பியது. இவ்விரண்டிற்கும் ஒரு மதிப்பு உள்ளது. இருவருக்குமே இப்பூமியின் இருப்பு அவசியம். ஆனால் மனிதன் அல்மனித உயிர்களை தன்னுடைய தேவைக்காக பயன்படுத்திக் கொண்டு மதிப்பை உணராமல் இயற்கையில் இருந்து விலகி நிற்கிறான்.
2. மனித வாழ்க்கையும் செழுமையும் பன்முகத்தன்மையும் இயற்கை மற்றும் அல்மனித உயிர்கள் மீது உள்ள மதிப்புகளை உணர உதவுகிறது.
3. முக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதைத் தவிர, செழுமையையும் பன்முகத்தன்மையையும் குறைக்க மனிதர்களுக்கு உரிமை இல்லை
4. மனித வாழ்க்கை மற்றும் கலாச்சாரங்களின் செழிப்பு கணிசமாக சிறிய மனித மக்கள்தொகையுடன் இணக்கமாக உள்ளது. ஆனால் அல்மனித வாழ்க்கையின் வளர்ச்சிக்கு சிறிய மக்கள் தொகை தேவைப்படுகிறது.
5. அல்மனித உயிர்களின் உலகில் தற்போது மனிதத் தலையீடு அதிகமாக உள்ளதோடு நிலைமை வேகமாக மோசமடைந்து வருகிறது.
6. எனவே கொள்கைகள் மாற்றப்பட வேண்டும். இந்த கொள்கைகள் அடிப்படை பொருளாதார தொழில்நுட்ப மற்றும் கருத்தியல் கட்டமைப்புகளை பாதிக்கிறது. இதன் விளைவாக வரும் விவகாரங்கள் நிகழ்காலத்திலிருந்து ஆழமாக வேறுபட்டதாக இருக்கும்.
7. சித்தாந்த மாற்றம் இயற்கையோடு இணைந்து மனித வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்தை நோக்கியதாக இருக்க வேண்டும்.
8. மேற்கண்ட கருத்துக்களை உள்வாங்கி நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தேவையான மாற்றங்களைச் செயல்படுத்த முயற்சிக்க வேண்டும்.⁴

இயற்கை இயற்கைக்காகவே

ஒவ்வொரு உயிரும் இப்பூமியில் வாழ உரிமை உண்டு. மனிதர்கள் தங்களை உயர்வாக நினைத்துக்கொண்டு இயற்கையை தனக்குக் கீழாக நினைக்கும் மனோபாவம் உடையவர்களாக மாறி வருகின்றனர். இயற்கையை முற்றும் முழுதாகச் சுரண்டிவிடும் நோக்கில் செயல்பட்டு வருகின்றனர். ஆனார் பழங்குடிகளான பளியர்கள் ஆழுமைத் திணையியலின் மனிதனும் இயற்கையும் ஒன்றே என்ற கொள்கையோடு வாழ்ந்து வருவதை கானகன் நாவல் பதிவு செய்துள்ளது.

“எல்லாக் காட்டுக்கும் ஒரு ஓடம்பு இருக்கு. மனுஷ ஓடம்புக்கு இருக்கற எல்லா உறுப்பையும் மாதிரி அதுக்கும் உடலுறுப்பு இருக்கு... மனுஷனுக்கு ஆதாரமா ஒரு உசுரு இருக்கற மாதிரி அதுக்கும் உசுரு இருக்கு”

என்ற தங்கப்பனின் தந்தை சொன்னதாக வரும் நாவல் வரிகள் காடு என்பது மரங்களாலும், விலங்குகளாலும் மட்டும் நிறைந்தது என்பதைத் தாண்டி அதற்கும் உயிர் உண்டு என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது. இன்று காட்டினை அழிப்பதால் மனித - விலங்கு மோதல்கள் பெரும்பான்மையாக நடந்து வருகின்றது. ஆனால் காட்டிற்குள்ளேயே வாழும் பழங்குடிகளை மிருகங்கள் தேவையில்லாமல் தொந்தரவு செய்வது இல்லை என்ற செய்தியை நாவலாசிரியர் பதிவு செய்துள்ளது கவனிக்கத்தக்கது.

“பளியன்களின் வயல்களுக்குள்ளோ அவர்களின் குடில்களுக்குள்ளோ ஒருநாளும் அவை அத்துமீறுவதில்லை. அதையும் மீறி அட்டகாசம் செய்யும் மிருகங்களை பளியன் தொந்தரவு செய்வதில்லை. ஒன்று அம்மிருகம் பெரும்பசியில் இருக்க வேண்டும், அல்லது கிறுக்குப் பிடித்துப் போனதாய் இருக்க வேண்டுமென மன்னித்துவிடும். தன்னைத் தொந்தரவு செய்யாத வரையில் இந்த வனம் யாரையும் தொந்தரவு செய்வது இல்லை”

பளியர்கள் மிருகங்களின் குணங்களை நன்கு தெரிந்து வைத்திருந்தனர் என்பதற்கும் மேற்கண்ட செய்தி சான்றாகிறது.

தேவைக்கு மட்டுமே இயற்கை

பழங்குடி மக்களை தங்களின் தாய்நிலத்திலிருந்து விரட்டிவிட்டு காடுகளில் கஞ்சாத் தோட்டங்களை பயிரிட்ட செய்திகள் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. பளியர்கள் புதிய குடிசைகளை தங்களுக்கென அமைத்திருந்தனர். அங்கு வந்த டிவிசன் அதிகாரி அந்தக் குடிசைகளைக் கண்டவுடன் வெறுப்படைந்து, “ யாரக் கேட்டுய்யா இங்க வந்து குடுச போட்டிங்க?.. இதென்ன உங்க அப்பன் வீட்டு எடமா?”⁷ எனக் கேட்பதற்குப் பளியர்கள் கீழ்க்கண்டவாறு பதில் தருகின்றனர்.

“சொன்னாலும் சொல்லாட்டியும் இது எங்கப்பன் வீட்டு இடந்தாங்க. காலங்காலமா இந்தக் காட்டக் கட்டிக் காத்திட்டு இருக்கோம். தேவைக்கு அதிகமா எதையும் இந்தக் காட்டுல இருந்து நாங்க எடுக்கறதில்லன்னு அந்தப் பளிச்சியாத்தாவுக்குத் தெரியும்”.

மனிதன் அல்மனித உயிர்களை தன்னுடைய தேவைக்காக பயன்படுத்திக் கொண்டு அவற்றின் மதிப்பை உணராமல் இயற்கையில் இருந்து விலகி நிற்கிறான் என்ற கருத்தை ஆழுமைத் திணையியல் முன்வைக்கிறது. ஆனால் பளியர்கள் இயற்கையில் இருந்து விலகி நிற்காமல்

இயற்கையோடு இணைந்து இருக்கின்றனர். இயற்கை கொடுப்பதில் இருந்து தேவையானதை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்கின்றர். இயற்கையை அழிப்பதை அவர்கள் ஒரு நாளும் ஏற்றுக் கொண்டதில்லை. காட்டின் அடிவயிறு வரையிலும் குடைந்து செல்லும் வெறியோடு சமவெளிப்பகுதிகளிலிருந்து விவசாயிகளும், பெரும் பெரும் முதலாளிகளும் படையெடுத்து வந்து, ஆண்டாண்டு காலமாய் வளர்ந்து கிடந்த புதிய மரங்களை எல்லாம் வெட்டி எடுத்துப் போகிறார்கள். மரத்தை வெட்டும் ஆட்கள் பளிகனுக்கு பூதமாகத் தெரிகிறார்கள். பளிகன் காட்டைக் காப்பதற்காகவே பளிச்சியால் அனுப்பப்பட்டவன் என்ற நம்பிக்கை உடைய அவர்கள் மரங்களை கண்டு வேதனையோடு பார்த்த செய்தியை, “வெட்டப்படும் ஒவ்வொரு மரத்திலிருந்தும் வழியும் பளிச்சியின் குருதியையும் முலைப்பாலையும் வேதனையோடு பார்ப்பார்கள்”⁹ என்று பதிவு செய்துள்ளார்.

வேட்டை தேவைக்காக மட்டுமே

புலி வேட்டையில் தொடங்கி புலியின் வேட்டையில் முடிவதே இந்நாவல் மையம். தங்கப்பன் பெண்புலியை வேட்டையாடிய செய்தியோடுதான் நாவல் தொடங்குகிறது. புலி வேட்டைக்கு முன் தங்கப்பன் கீழ்க்கண்டவாறு உரைக்கிறான்.

“புலி இல்லைன்னா என்னாகும்னு தெரியுமா? மான், ஆடு, மாடு எல்லாம் பெருத்துப்போயி காட்டுல பச்சையே இல்லாமப் போகும். புலி, சிங்கம், சிறுத்தை, யானை எல்லாம் இருந்தாத்தான் நல்ல காடு. இது ஏதும் இல்லாத காடும் வெறும் தோப்புதான். கொஞ்ச காலத்துல வெறும் பொட்டல் காடாத்தான் இருக்கும்”¹⁰ காடு என்பது வெறும் மரங்களின் தொகுப்பு கிடையாது, புலிதான் காட்டில் முதன்மையானது என உணவுச் சங்கிலி குறித்த கருத்தைப் பேசும் தங்கப்பன் புலியை வேட்டையாடிய செய்தி முரண்பாடாக உள்ளது. ஆனால் தேவைக்காக புலியைக் வேட்டையாடிவிட்டாலும் அவனுக்குள் குற்ற உணர்ச்சி இருந்தது என்பதை, “தாய்ப்புலியின் உடலைப் பெருங் குற்றவுணர்வோடு தங்கப்பன் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்”¹¹

என்ற வரிகள் எடுத்துக்காட்டுவதாய் அமைந்துள்ளன. புலியைச் சுட்டபோது இருந்த பெருங் குற்றவுணர்வு மானைச் சுட்டபோது இருந்ததாய் தெரியவில்லை. தன் மகன் வாசியோடு வேட்டைக்குச் சென்றபோது வாரி மானைச் சுட விடாமல் தடுக்க முயற்சிக்கிறான். ஆனால் தங்கப்பன் அவன் சொன்னதைப் பொருட்படுத்தாமல் மானை வேட்டையாடிய பிறகு,

“நீ வேட்டையாடறது ஒரு மிருகம் அவ்வளவுதான். நீ வேட்டையாட இந்தக் காடு ஆயிரம் மிருகங்களக் கொடுக்கும். எல்லாத்துகிட்டயும் கருண காட்டிட்டு இருக்கக்கூடாது. நீ வாழ்றதுக்கு செய்றதுதான் வேட்ட, இது கொலை இல்ல...”¹²

என்று வாசியிடம் சொல்கிறான். இதிலிருந்து புலியை வேட்டையாடியபோது இருந்த குற்றவுணர்ச்சி மானை வேட்டையாடிய போது தங்கப்பனிடம் இல்லை. ஏனெனில், முக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதைத் தவிர, செழுமையையும் பன்முகத்தன்மையையும் குறைக்க மனிதர்களுக்கு உரிமை இல்லை என்கிற ஆழுமைத் திணையியலின் கருத்தாக்கத்தின்படி பழங்குடிகள் செய்கிற வேட்டை முக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதாகவே உள்ளது.

முடிவுரை

மனித வாழ்விற்கு இணையானது மற்ற உயிரினங்களின் வாழ்வு என்பதை மேற்கூறிய கருத்துக்களின் வழி அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மனிதனுக்குப் பயன்படக்கூடிய இயற்கை, பயன்படாத இயற்கை போன்ற அளவுகோல்களை வைத்துக்கொண்டு பிற உயிரினங்களின் வாழ்க்கையை முடிவு செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தும் பெறப்படுகிறது. மனிதர்களுக்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான உறவு சமநிலையில் இருக்க வேண்டும். இயற்கைக்கு ஒரு உள்ளார்ந்த மதிப்பு உள்ளது என்பதை மனிதர்கள் அங்கீகரிக்க வேண்டும். இயற்கைக்கு எதிராகச் செயல்படாமல் அதனுடன் இணைந்து வாழ்வதே பேரின்பத்தைத் தரும். நமது சிந்தனை மனிதமையச் சிந்தனையில் (Anthropocentric) இருந்து சூழல் மைய நோக்கு (Ecocentricism) அல்லது இயற்கை மைய நோக்கிற்கு (Biocentricism) நகர வேண்டும் என்பதையே இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகிறது.

சான்றெண் விளக்கம்

1. சுப்பிரமணி ரமேஷ்., தமிழ் நாவல் வாசிப்பும் உரையாடலும், ப.170.
2. சதிஷ்.சு., சூழலியத் திறனாய்வு நோக்கில் அகநானூறு, ப.12.
3. பாமயன்., காந்தி 150: அரையாடையில் ஓர் சூழலியல் சிந்தனையாளர், இந்து தமிழ் திசை, 20 அக்டோபர் 2018. <<https://www.hindutamil.in/news/environment/141636-150.html>> [accessed on Dec 10 2022].
4. Andrew Light (Editor), Holmes Rolston III (Editor), *Environmental Ethics: An Anthology*., P.262- 274.
5. லஷ்மி சரவணகுமார், கானகன், ப.17.
6. மேலது. ப.152.
7. மேலது. ப.62.
8. மேலது. ப.62.
9. மேலது. ப.25.
10. மேலது. ப.48.
11. மேலது. ப.19.
12. மேலது. ப.55.

பயன்பட்ட நூல்கள்

1. காமராசு.இரா., (தொகுப்பாசிரியர்) **தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகள்: மரபும் புதுமையும்**, சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி, 2018.
2. காமராசு.இரா., (தொகுப்பாசிரியர்) **நாவல் இலக்கியப் போக்குகள்**, சாகித்ய அகாதெமி, புதுதில்லி, 2016.
3. சதிஷ்.சு., **சூழலியத் திறனாய்வு நோக்கில் அகநானூறு**, பல்லவி பதிப்பகம், ஈரோடு, 2017.
4. சுப்பிரமணி இரமேஷ்., **தமிழ் நாவல் வாசிப்பும் உரையாடலும்**, ஆதி பதிப்பகம், திருவண்ணாமலை, 2021.
5. பாமயன்., **திணையியல் கோட்பாடு**, தடாகம், சென்னை, 2012.
6. இரத்தினகுமார்.ந., **திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளும் பன்முக வாசிப்புகளும்**, கயல்கவின் பதிப்பகம், சென்னை, முதல் பதிப்பு மே 2016.
7. லஷ்மி சரவணகுமார்., **கானகன்**, எழுத்து பிரசுரம், சென்னை, 2015.
8. *Andrew Light (Editor), Holmes Rolston III (Editor), Environmental Ethics: An Anthology*, Blackwell Pub., Malden, MA, 2003
9. *Pramod K. Nayar., Contemporary Literary and Cultural Theory: From Structuralism to Ecocriticism*, Pearson, 2010.
10. *Swarnalatha Ranganathan, Eco Criticism*, Orient Blackswan Private Limited, Hyderabad, 2018.